

Sinceri enighets önskan
til Sweriges wälgång.
Stockholm den 14 maji,
1755. ...

Kryger, Johan Fredrik,

1700-1829 81 Cg Br. 1755

National Library
of Sweden

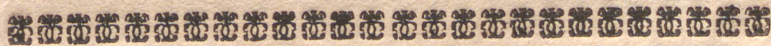
1755
KRYGER, J.F.

Vitt. Sv.
4 2/3
dirt
(Bar)
1700-1829
1755

SINCERI
Snighets Instan
Eil
Sveriges Bålgång.

Stockholm den 14 Maji,
1755.

Joh. Fredr. Kryger.

STOCKHOLM,
Tryckt hos LOR. LUDW. GREFING.

ZIMCERI

Imprimatur,
N. OELREICH.

STOCKHOLM
STENOGRAFISKA FÖRHANDLINGAR

Dom Enighet, du Guda-gäfswa,
Du Dygdens fröd, du Årans tolf,
Och låt oss ån den sällhet läfswa,
Du förr har skänkt åt Swea Folf,
Med hwad för frögd, sku då en hwar,
Uppå Ditt Altar rökwärk tända,
När Himlen kraftigt täckts Dig sända
Oss til et bistånd och förswar.

Wi

Vi uti åldrars minnen funnit

Och sedt hwad Twedrågt skingrat har,
Hur' Bitterhet och Konst förswunnit,
Men laster, mdrkhet, lämnats qwar:
Hur' Enwåld yfts i menlbt blod,
Hur' upror Kungars lif har slutit,
Hur' hånden Thron och Spior brutit
Samt Frihet dränkt, för enskildt mod.

Et Grefeland, et Romerskt wålde,

Hwad war som deras bane blef?
Denighet des Lagrar fælde

Och deras grundwal ömfligt ref.

En är olyckligt wist det Land,

Som Sielfswåld fria tdmnar gifwer,
Det Trohet, Lydno, snart bortdrifwer
Och bryter af Förenings-band.

Nej,

Nej, Swea kom med samlad styrka
Åt Gud, åt Kung, åt Dine ge,
Hwad hwarje Lagars dyrd påyrka,
Och fredad andras ofärd se:
Låt Enigheten få sitt rum
Hos dem, som lyda, som befalla;
Då skal för sanning, lögnen falla,
Förtal och smickran blifwa stum.

Låt intet svaror, ljumska Skrifter
Förstöra få Din trygga ro.
Låt fritt Folks låf, i deras grifter
Hos barnen triswas, ökas, bo.
Och om wi ändtlig täfla må,
Så låt det ske i ädla slögder,
Som gjbr båd' Kung, och Riket nögder,
Då får man se, hwem bäst kan rå.

Du

Du Magt, som Rikens öden hwålfwer,
Förbrunna Swea Enighet,
Att agget för des fasthet skålfwer
Och tår sig up, til sin förtret.
Bewara ståds wårt Kunga-Par,
Wålsigna Råd, och Rikets Ständer,
Att allas wål i Deras händer
Må se sin sällhet, sitt förswar.

Så får wårt Utmland åter åga
Sin fordna glants och manna-bragd,
Då slippa lasters lätthet wåga;
Men bli för Dygdens kraft försägd.
Då bår gar Landtman fornet nögd,
Då seglar säkert Redlig Sandel,
Då finnes Tro i all wår wandel
Och äran lyser i sin högd.

